

Arrest

nr. 343 219 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 28 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 16 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 februari 2026.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)” van 16 september 2025, genomen door de gedelegeerde van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 25 augustus 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 24 augustus 2026 (Landeninformatie, nr. 1, Antwoord Griekse Asieldiensten). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument. Verzoeker betwist dit niet (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 23; NPO, p. 6).

2. De beslissingstermijn voorzien in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

4. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

5. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR, IOM van juni en juli 2025, HRW van 2025 en een Nansen note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

6. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

7. Verzoeker wijst op de psychologische verslagen die hij heeft ingediend en stelt dat hij aan post-traumatische stress lijdt door de situatie in Gaza en zijn migratieroute. Hij verwijst verder naar zijn medische situatie. Verzoeker doet met zijn betoog echter geen afbreuk aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Wat betreft de psychologische attesten dient opgemerkt te worden dat deze attesten slechts blijken te zijn gebaseerd op consultatiegesprekken tussen u en de psycholoog/arts in kwestie en is het daarbij alleen gebaseerd op uw verklaringen en gedragingen tijdens die consultaties. In deze attesten worden hoe dan ook slechts op louter algemene wijze een aantal symptomen (o.a. slaapproblemen) opgesomd en wordt op niet verder onderbouwde wijze geponeerd dat u nood heeft aan psychologische opvolging. Noch blijkt uit deze

attesten dat u geen gepaste psychologische begeleiding kan bekomen in Griekenland, indien dit überhaupt nog nodig zou zijn. Wat betreft de medische verslagen naar aanleiding van uw fysieke problemen dient te worden opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u in Griekenland geen gepaste fysieke begeleiding kan krijgen indien nodig. Bovendien vond u uw weg naar ziekenhuizen in Griekenland waar u reeds medisch verzorgd bent (supra) en bent u in staat om te werken in België (supra) waaruit dus wel degelijk blijkt dat u fysiek in staat bent actief te opereren in het dagelijkse leven. U brengt bijgevolg onvoldoende concrete elementen aan waaruit kan blijken dat u in geval van terugkeer naar Griekenland vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.”

De Raad wijst er verder op dat verzoeker zelf geen bijzondere procedurele noden aangaf bij aanvang van de procedure (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”). Er werd gemeld dat hij medische problemen heeft na een val van een trap, maar maakte hierbij geen melding van enige psychologische problemen (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag 29; “Bijkomende vragen M-status Griekenland”). Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van psychologische problemen alsook fysieke problemen zoals pijn aan rug en been, oogproblemen, problemen met de bloeddruk, zenuwproblemen en diabetes (NPO, p. 5 en 9), gaf hij bij aanvang van het onderhoud aan dat hij in staat was het gesprek te doen (NPO, p. 2).

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, kan gelet op het voorgaande niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

8. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 24 augustus 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers uiteenzetting over de problemen die voorkomen bij het verlengen van de verblijfsvergunning is bijgevolg niet dienstig. In zoverre verzoeker volhardt dat hij zijn ADET is kwijtgeraakt, stelt de bestreden beslissing terecht vast dat, indien dit het geval zou zijn – aangezien geen bewijs van verlies voorligt en verzoeker zich beperkt tot een blote bewering – dit slechts verzoekers fysieke document betreft.

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

9. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, ondanks dat hij over de nodige zelfredzaamheid beschikt.

De Raad verwijst hiervoor naar de pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Uw gedrag wijst er immers op dat u steeds doordacht te werk ging, u uw plan trok en wist waar u mee bezig was. Zo leende u geld van uw broers en zussen die in het buitenland wonen om financiële steun te bekomen (CGVS p. 4). U beschikt(e) over een netwerk in Griekenland, met name familie die in Griekenland woont of woonde (CGVS p. 4). U vond een verblijfplaats in verschillende woningen (CGVS p. 7-8). U vond uw weg naar ziekenhuizen in Griekenland voor medische verzorging (CGVS p. 8-9). Dat u stelt geen hulp te hebben verkregen in het ziekenhuis, kan niet worden aangenomen gezien u zelf foto’s neerlegt waaruit duidelijk blijkt dat u medisch verzorgd bent in een ziekenhuis (CGVS p. 9). Eveneens spreekt u elementair Engels (CGVS p. 10). Er kan voorts worden besloten dat u blijk geeft van een zeer ongeïnteresseerde en ongemotiveerde houding ten aanzien van uw vluchtelingenstatus in Griekenland. Zo stelt u bijvoorbeeld dat u de Griekse taal niet geleerd heeft in Griekenland aangezien u dit niet wilde (CGVS p. 10). Noch zocht u werk (CGVS p. 7, 8). Bovendien had u van in het begin geen intentie om te blijven in Griekenland en wilde u doorreizen naar België (CGVS p. 6, 10). Uit voorgaande blijkt dan ook dat u wel degelijk zelfredzaam bent en er van u kan verwacht worden alle mogelijke inspanningen te verrichten om een bestaan op te bouwen in Griekenland.”

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van diefstal en mishandeling door de politie

(CGVS p. 6, 8), moet worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en de beschikbare informatie niet blijkt dat u hiertegen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Uit het geheel van bovenstaande observaties blijkt dat u hoe dan ook zelfredzaam was en nooit doorgedreven stappen hebt gezet om uw leven in Griekenland uit te bouwen. Dat u zelfredzaam bent, blijkt ook uit het feit dat u in België er in bent geslaagd een job te vergaren en u eveneens aangeeft zich te willen inschrijven voor taallessen (CGVS p. 4).”

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en een netwerk, en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

10. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

11. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

12. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

13. Waar verzoeker kritiek uit op de gebruikte taal bij het CGVS en het gebruik van zijn persoonlijke gegevens, acht de Raad de uiteenzetting van de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen van 9 oktober 2025 pertinent. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst immers enkel de taal aan die het bestuur moet hanteren bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die aan het dossier zijn toegevoegd, zijn opgesteld in de proceduretaal, net zoals de uiteindelijke beslissing. Uit de bepaling volgt echter niet dat de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud uitsluitend die proceduretaal zouden moeten gebruiken.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen problemen met de vertaling zijn vastgesteld en dat verzoeker de tolk zonder moeite begreep (NPO, p. 2 en 11). Op geen enkel moment hebben verzoeker of zijn advocaat aangegeven dat het gebruik van het Engels door de interviewer tot moeilijkheden leidde.

Verder werden de notities van het persoonlijk onderhoud opgevraagd, en werden deze correct aan verzoeker overgemaakt. Ook werd er een kopie van deze notities naar verzoekers advocaat verstuurd. Verzoeker heeft echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan het CGVS over te maken. Het CGVS wijst verzoeker er bij het bezorgen van deze kopie terecht op dat blijkens artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking het CGVS heeft bereikt, quod in casu. Bovendien blijkt geenszins, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, dat de vertaling onduidelijk zou zijn. Verzoeker laat ook in zijn verzoekschrift na in concreto te staven welke verklaringen van verzoeker dan wel verkeerd begrepen of genoteerd zouden zijn. Het administratieve dossier bevat bovendien ook de integrale Engelse versie van de notities van het persoonlijk onderhoud bevat, waardoor het betoog van verzoeker dat "men niet kan uitmaken wat de oorsprong is van de transcriptie van de verklaringen van de verzoekende partij" feitelijke grondslag mist.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, merkt de Raad op dat de door eTranslation geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. Niets belet de dossierbehandelaar om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het CGVS in samenwerking met het EUAA garandeert.

Voorts wordt er gewezen op het operationele plan dat tussen EUAA en de Belgische staat is overeengekomen. De deskundigen van het EUAA doen beroep op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities van het persoonlijk onderhoud worden vervolgens vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is. Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het CGVS de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g), van die Verordening, die bepaalt dat: "De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;" De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer: de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene. De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1, onder a), juncto artikel 9, lid 2, onder g), van die Verordening).

De commissaris-generaal benadrukt ook terecht in zijn nota met opmerkingen dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen. Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);
- Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, § 1, e), van de AVG);
- Geen toegang tot de gegevens door beheerders;
- Geen analyse van de inhoud;
- Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>;

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het CGVS is toevertrouwd.

14. In zoverre verzoeker kritiek uit op de onpartijdigheid van de EUAA-medewerker omdat hij een Griekse interviewer is en meent dat dit de schijn wekt dat zijn zaak niet neutraal zal worden onderzocht, acht de Raad het verweer in de nota met opmerkingen van 9 oktober 2025 eveneens correct en pertinent.

Artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet laat immers toe om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experten werden – eveneens conform artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Vluchtelingenverdrag. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de “EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams”.

De EUAA-deskundigen die voor het CGVS aan het werk zijn, hebben verschillende nationaliteiten, ondanks dat hun nationaliteit niet van belang is (net zomin als deze van de dossierbehandelaars van het CGVS). De EUAA-deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor niet wordt ingezien hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Uit de stukken van het dossier kan door de Raad geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Evenmin werd er door de advocaat van verzoeker enige opmerkingen in die zin gemaakt aan het einde van het persoonlijk onderhoud.

15. Verder wijst de Raad erop dat artikel 57/5ter, § 1, lid 3, van de Vreemdelingenwet expliciet voorziet in de mogelijkheid om tijdelijk personeel van een andere instantie in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 54-2548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: ‘Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experten van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experten aangesteld door EASO.’

Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren in de strikte zin van het woord, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De nota met opmerkingen stelt dat elke expert die persoonlijke onderhouden afneemt op het CGVS, over een universitair Master diploma beschikt.

16. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 21 januari 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker via zijn aanvullende nota heeft aangebracht. Hoewel het AIDA/ECRE-rapport van september 2025 actueler is en de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. In zijn aanvullende nota's van 5 en 6 maart 2026 legt verzoeker verschillende medische en psychologische documenten neer om aan te tonen dat hij bijzonder kwetsbaar zou zijn.

Na een zorgvuldige beoordeling van deze documenten kan evenwel niet worden vastgesteld dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een zodanig complexe of gespecialiseerde behandeling vereist dat deze niet beschikbaar of toegankelijk zou zijn in Griekenland.

In het psychologisch verslag van 26 februari 2026 van psycholoog S.A.N. wordt melding gemaakt van verschillende door verzoeker gerapporteerde klachten, waaronder ernstige slaapproblemen, nachtmerries, concentratiestoornissen, auditieve hallucinaties en gevoelens van schaamte, machteloosheid en schuld. Daarnaast wordt verwezen naar traumatische gebeurtenissen, waaronder het verlies van familieleden en een ongeval in Griekenland. Het verslag beschrijft eveneens dat verzoeker chronische fysieke pijn ervaart en die steeds behandeld wordt met Lyrica en Tramadol. De behandelaar vermeldt uitdrukkelijk dat bepaalde elementen slechts kunnen wijzen op een mogelijk posttraumatisch stressbeeld of een depressieve episode, maar dat aanvullende evaluaties noodzakelijk zijn alvorens enige diagnostische conclusie kan worden getrokken. De vaststellingen zijn bovendien in belangrijke mate gebaseerd op de verklaringen van verzoeker tijdens consultaties. Er wordt geen gespecialiseerde psychiatrische behandeling, opname of intensieve therapeutische begeleiding voorgeschreven. Het verslag toont bijgevolg niet aan dat verzoeker een complexe of hooggespecialiseerde behandeling nodig heeft.

Uit het medisch verslag van 27 februari 2026 van arts L.C. blijkt dat verzoeker sinds februari 2025 wordt opgevolgd in een medisch-psycho-sociaal begeleidingsproject, onder meer voor de opvolging van zijn chronische pijnbehandeling, slaapproblemen en psychische klachten. Het verslag vermeldt dat verzoeker een regelmatige therapeutische opvolging krijgt en dat een verergering van angstige en depressieve symptomen werd vastgesteld. Daarbij wordt ook melding gemaakt van suïcidale gedachten, maar het verslag verduidelijkt dat er geen aanwijzingen zijn voor een onmiddellijk risico op uitvoering. Verder wordt vermeld dat verzoeker een dagelijkse medicamenteuze behandeling nodig heeft en dat een onderbreking van deze behandeling een verslechtering van zijn psychische toestand zou kunnen veroorzaken. Het verslag specificeert evenwel niet dat hiervoor een bijzondere of hooggespecialiseerde psychiatrische behandeling vereist is. Het document bevestigt dus dat verzoeker medische en psychologische opvolging krijgt.

Uit het medisch dossier van 25 februari 2026 van arts L.C. blijkt dat verzoeker gedurende twee weken griepverschijnselen vertoonde met klachten van hoest, koude- en warmtesensaties, rillingen en kortademigheid. Het klinisch onderzoek wees onder meer op een licht verminderde zuurstofsaturatie, verhoogde ontstekingsparameters en een vermoeden van een respiratoire infectie. Daarop werd een antibioticabehandeling gestart met Amoxicilline en werd bijkomend radiologisch onderzoek aanbevolen om andere oorzaken uit te sluiten. Deze vaststellingen wijzen op een acuut infectieus ziektebeeld, dat

symptomatisch werd behandeld. Niets in dit document wijst op een chronische aandoening die een complexe of gespecialiseerde behandeling vereist.

De documenten betreffende de spoedopname van 26 februari 2026 tonen aan dat verzoeker zich op de spoeddienst presenteerde met een productieve hoest, thoracale pijn en dyspneu. Tijdens het verblijf werden zijn hartkloppingen succesvol behandeld na toediening van Adenosine. Na stabilisatie werd verzoeker ontslagen met de aanbeveling zich opnieuw aan te melden bij eventuele recidive. Uit het medisch verslag blijkt dat de toestand gunstig evolueerde en stabiliseerde en dat de aanvullende onderzoeken geen verontrustende resultaten opleverden. De opname betreft derhalve een kortdurende acute interventie, zonder aanwijzingen voor een blijvende cardiologische problematiek die gespecialiseerde opvolging vereist.

De overige medische stukken, waaronder het verslag van 8 juli 2025, verwijzen naar slaapproblemen, stress en angstklachten, met een vermoeden van slaapapneu en traumagerelateerde psychische klachten. Deze documenten bevestigen dat verzoeker psychische en lichamelijke klachten ervaart, maar bevatten evenmin een duidelijke diagnose of indicatie voor een gespecialiseerde behandeling.

Bijgevolg kan uit de voorgelegde medische documentatie niet worden afgeleid dat verzoeker zich in een situatie van bijzondere kwetsbaarheid bevindt die een reëel risico inhoudt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest van de Grondrechten in geval van terugkeer naar Griekenland.

3.4. In zoverre verzoeker verwijst naar de recente rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad met betrekking tot de situatie van Griekse statushouders, dient te worden opgemerkt dat een arrest geen precedentwerking heeft en bovendien betrekking had op verzoekers wiens ADET niet meer geldig was, terwijl de ADET van verzoeker *in casu* nog geldig is.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 21 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP